

Missatge de veu des de Rojava 20 de Juny del 2020

+++ Les connexions entre Rojava i les Muntanyes Lliures del Kurdistan +++
+++ És l'hora d'actuar a TOT EL MÓN +++

Amb els bombardejos a gran escala que es van produir a les muntanyes de Shengal, a gran part de les zones de defensa de Media i al camp de refugiades de Makhmur durant la nit del 15 de Juny, començà una nova etapa de la guerra d'extermini que el règim feixista d'Ankara ha desencadenat contra els pobles de la regió i les forces revolucionàries d'Orient Mitjà.

El 17 de Juny les tropes d'ocupació de Turquia van intentar avançar cap a les àrees de la regió de Heftanin, al Kurdistan del Sud, nord de l'Iraq, començant així una àmplia invasió sobre el terreny. Utilitzant la més avançada tecnologia de guerra i el constant suport aeri, en aquests moments milers de tropes d'ocupació turques estan intentant avançar dins les muntanyes lliures del Kurdistan del sud.

Sota el permanent bombardeig i el foc d'artilleria, les forces guerrilleres HPG i YJA-STAR ofereixen una resistència amarga i heroica i no permeten a l'enemic entrar a les zones alliberades.

L'objectiu del feixisme colonialista turc és avançar a les muntanyes lliures, al cor del moviment d'alliberament, al cervell de la revolució del Kurdistan i l'Orient Mitjà, i posar grans parts del territori del Kurdistan del Sud permanentment sota el seu control. La invasió al Kurdistan del Sud, lluny de ser una operació petita i temporal, forma part d'un concepte ampli d'aniquilació i no es limitarà a unes poques zones de la frontera.

Fa unes hores, el ministre de relacions exteriors del règim feixista turc anunciava que Suleimaniya, a la part meridional de la regió autònoma kurda, està en gran mesura en mans «de terroristes» i que l'operació continuarà fins que totes les zones «siguin netejades». El règim de l'AKP-MHP anuncia així obertament l'ocupació del Kurdistan del Sud i de grans parts de l'Iraq, tot revelant les seves veritables intencions. Ankara no amaga que l'objectiu a mitjà termini de la seva política d'expansió és l'ocupació de totes les zones entre la ciutat siriana d'Alepp fins a les àrees de Mossul i Kirkuk, a l'Iraq. A llarg termini, l'objectiu és, ni més ni menys, la resurrecció de l'Imperi Otomà. Ja sigui a Idlib, Líbia, Rojava o el Kurdistan del Sud la veritable cara de la política d'ocupació de Turquia és clarament visible.

Considerant la situació política, la invasió sobre el Sud del Kurdistan no és inesperada. Els preparatius del règim i els seus aliats han estat clarament visibles des de fa molt de temps. Ja el 2018 i 2019, Shengal, Maxmur i les zones de defensa de Media, així com la població civil i les combatents de la resistència, foren objectiu dels atacs aeris turcs.

Des de la dècada de 1980, el feixisme turc ha fet dotzenes d'intents de penetrar a les zones del Kurdistan del Sud amb la finalitat de desallotjar a les forces guerrilleres del moviment d'alliberament del seu santuari i de silenciar la resistència a Turquia i el Nord del Kurdistan. Amb una decidida i exitosa resistència, les forces revolucionàries sempre van aconseguir derrotar als invasors turcs i donar-los la lliçó que mereixen.

Ara, amb el suport dels seus col·laboradors locals i de l'imperialisme, començant pels Estats Units i a Coalició Internacional, Turquia intenta, un cop més, prendre el control del centre i la seu del moviment d'alliberament.

Per al moviment mundial de resistència té màxima importància entendre correctament el significat d'aquest atac i l'amenaça que suposa per al procés revolucionari a la regió. Tot i que, a

diferència que durant la recent ofensiva d'ocupació contra les zones alliberades al Nord i l'Est de Síria, en el territori amenaçat actualment no hi hagi cap periodista sobre el terreny per informar sobre les línies de front i tot i que els mitjans de comunicació del sistema possiblement informen escassament sobre els esdeveniments, tothom ha d'entendre que estem parlant de guerra, ocupació, massacre i desplaçaments exactament de la mateixa manera que ho fem quan parlem de la guerra sobre el Nord i l'Est de Síria. Ara a Haftanin, Hakurk, Bradost i altres regions, valentes dones i homes revolucionaris, les nostres camarades, les nostres amigues, són qui s'oposa als ocupants des de les posicions de resistència a les muntanyes del Kurdistan. Encara que siguin regions diferents, l'enemic és el mateix i el seu objectiu és el mateix: la supressió total del moviment d'alliberament, l'aniquilació del poble kurd i l'ocupació de tota una regió.

De la mateixa manera que l'any passat, l'atac sobre el Kurdistan del Sud no és res més que el preludi d'un nou atac d'ocupació contra la revolució del Nord i l'Est de Síria. El règim feixista d'Ankara i els seus partidaris en primer lloc els Estats Units i l'OTAN, han pres una decisió conjunta: o bé obliguen al moviment d'alliberament a rendir-se o bé l'eliminaran militarment. Però el moviment d'alliberament va prendre la seva decisió fa molt de temps: resistència fins a la victòria!

Per tant, fem una crida a totes les camarades perquè no es quedin quietes, perquè no esperin més, sinó que actuïn amb determinació i coratge. Donada la present situació, totes les discussions sobre si el proper atac sobre Rojava començarà, on i quan, ja no són més que paraules buides i una absoluta pèrdua de temps. La guerra ja ha començat. Fa temps que la guerra està en marxa i amb total intensitat. Si no trenquem el feixisme turc, la propera ofensiva contra Rojava no trigarà a arribar. Hem d'abandonar la posició defensiva i passar a l'ofensiva. Mentre esperem i ens orientem segons on i quan atacarà l'enemic, deixem que se'ns imposi un rol passiu en el procés polític.

La guerra al Kurdistan del Sud, al Kurdistan del Nord, a Rojava, les operacions d'aniquilació política contra l'oposició democràtica a Turquia, l'aïllament continu d'Abdullah Ocalan i la situació de les preses formen part d'un mateix concepte.

L'arquitecte en la construcció d'aquest concepte no és només el feixisme turc sinó que hi contribueixen totes les forces de la modernitat capitalista. L'OTAN és en tot això la còmplice més directa del feixisme turc i és per això mateix que cal portar la protesta i la resistència als carrers de les metròpolis.

Mentre el concepte d'extermini del feixisme turc no sigui esclafat, la guerra seguirà, l'amenaça contra els èxits de la revolució seguirà. Ara, els actors poden ser diferents però l'objectiu comú de construir un Orient Mitjà lliure i democràtic uneix el front revolucionari. Per això, avui, defensar Rojava significa superar les divisions mentals i veure en conjunt el procés revolucionari a la regió.

Defensar Rojava significa també oposar-se a l'ocupació i les massacres al Kurdistan del Sud i resistir l'ocupació en un sol front amb totes les forces de resistència, amb la guerrilla i amb el poble del Kurdistan del Sud.

Ja sigui a les planes del Nord i l'Est de Síria o a les muntanyes del Kurdistan, l'heroica lluita contra el feixisme turc ha de rebre tot el nostre suport, emprant tots els mitjans necessaris. Juntes podrem, per fi, derrotar el feixisme turc i als seus sequaços i portar la revolució a l'èxit total.

**Victòria a la guerra revolucionària del poble al Kurdistan!
Mort al feixisme!**

www.riseup4rojava.org

[@RISEUP4R0JAVA](https://twitter.com/RISEUP4R0JAVA)

facebook.com/riseup4rojava

riseup4rojava@riseup.net